

ת"פ 7998/12/13 - מדינת ישראל נגד ליאל מר

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 7998-12-13 מדינת ישראל נ' מר
תיק חיצוני: 0-1320-01420-2013

בפני מאשימה נגד נאשם
כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן
מדינת ישראל
ליאל מר

החלטה

1. הנאשם הורשע בהכרעת דין מיום 7.5.15, בעבירת החזקת סם לצריכה עצמית, עבירה לפי סעיפים 7(א)+7(ג) לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), תשל"ג-1973. באותה הכרעת דין נקבע על ידי, לאחר שמיעת ראיות כי הנאשם נמצא מחזיק ברשותו בסם מסוכן מסוג קנאבוס במשקל של 0.0342 גרם.

בהחלטה מיום 10.9.15 קבעתי כי לנאשם קמה הגנת "זוטי דברים".

להלן נימוקי אותה החלטה.

2. סעיף 34ז לחוק העונשין שכותרתו "זוטי דברים" קובע:

"לא יישא אדם באחריות פלילית למעשה, אם לאור טיבו של המעשה, נסיבותיו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי, המעשה הוא קל ערך".

3. ההחלטה האם מדובר בזוטי דברים מחייבת קביעה ראשונית כי המעשה נעשה וכן קביעת מכלול נסיבותיו. על כן החלטה זו נערכה לאחר הקביעה כי הנאשם ביצע את מיוחד לו בכתב האישום.

4. בדברי ההסבר להצעת חוק העונשין (חלק מקדמי וחלק כללי), תשנ"ב-1992 (ה"ח 2098, בעמ' 115), כדלהלן:

"סייג זה, הנובע מכך שהחוק אינו עוסק בזוטות - De Minimis Non Curat Lex - הינו, בחלקו, חידוש לעומת החוק הקיים. עיקרו בהנחה כי השתבצותו הפורמלית של מעשה בהוראה חקוקה, המגדירה עבירה פלילית פלונית, כשלעצמה, אינה מוכיחה בהכרח שיש באותו מעשה לפחות מינימום של אנטי-חברתיות האופיינית לעבירה פלילית. הכלל שלפיו הוראה כאמור לא

נועדה לזוטי-דברים, בא לנגוס מן ההיקף הפורמלי של תחום ההסדרה של נורמה אוסרת, את הרובד התחתון שאינו שייך לה מבחינה עניינית... יש איפוא מקום להפוך את הכלל למהותי, לקבוע בו קריטריונים ולהסמיך בכך גם את הרשות השופטת להשתמש בו. אין זה ראוי שדווקא בית-המשפט יהיה חייב להטיל עונש 'סמלי' רק משום שהוא נטול סמכות למתוח את קו הגבול המינימלי הקונקרטי, לפי נסיבות העניין, בין התחום הפורמלי של האיסור הפלילי ובין מה שאינו מגיע עד כדי פליליות. טיבו הקונקרטי של המעשה, הנסיבות הקונקרטיות של ביצועו, תוצאותיו והאינטרס הציבורי עשויים להוציאו מכלל הפליליות, אם כי מבחינת סימני ההיכר הפורמליים היה המעשה בגדר עבירה".

5. סעיף 34 יז דורש מבית המשפט לבחון תחילה את טיב המעשה. במקרה אשר לפני מודבר באחזקה של סם אסור מסוג קנאביס, שהינו יחסית לסמים הכלולים בפקודת הסמים המסוכנים, מן המדרג הקל יותר של הסמים המסוכנים.
6. סעיף 34 יז דורש כי בית המשפט יבחן את נסיבות המעשה. לעניין זה יש להפנות כי הסם נמצא מתחת לכיסאו של הנהג יחד עם ניירות שונים וביניהם נייר מגולגל אשר הכיל את החומר. מדובר באחזקה ברכב, ולא על גופו. יחד עם זאת מצאתי לנכון לקבוע כי ביצע את המעשה על אף טענתו כי לא ידע על הימצאות הסם וזאת נוכח קביעותי בסעיף 17 להכרעת הדין.
7. ביחס לטיב ולנסיבות יש להתייחס למשקל הסם אשר נמצא 0.0342 גרם. על פי התוספת השנייה לפקודת הסמים המסוכנים, אזי הכמות לשימוש עצמית של סם מסוג קנבוס הינה 15 גרם. המדובר בכמות סם העולה כדי 0.228% מן הכמות המוכרת לשימוש עצמי. כלומר, אין בה כל שימוש מעשי.
8. נכון הוא כי מציאת כמות שכזו יכולה להעיד לכאורה כי מדובר בשאריות של סם אשר נעשה בו שימוש בעבר ולהצדיק לכאורה את אינטרס הציבור לקיים הליך לפילי והרשעה בגינה. אולם, הכמות המזערית היא הנותנת כי במקרה זה מדובר בזוטי דברים. הנאשם אשר בפני אינו נדון על שימוש או אחזקה בעבר אלא על זה הכלול בכתב האישום.
9. באשר לתוצאותיו של המעשה והאינטרס הציבורי, מדובר בעיקר בפגיעה בנאשם עצמו כתוצאה מאחזקת הסם, במיוחד לאור כמותו ולאור טיבו.
10. לפיכך, חלה הגנת זוטי דברים והנני מורה על ביטול הרשעתו של הנאשם בדין.

המזכירות תשלח העתק ההחלטה לצדדים ותסגור את התיק.

ניתנה היום, א' כסלו תשע"ז, 01 דצמבר 2016, בהעדר הצדדים.